

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 3. Euripidis locus in Medea correctus & declaratus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

γυναικίς ἐρχομαι μὲν ἄνδρῶν ὅππῃ τὰ δειπνα, ἐδὲ τῶν
 δειπνῶν ἀξίωσι μὲν ἄλλοτριῶν, καὶ ταῦτα μὲν ὅππῃ
 Romani autem innuptas modo virgines, quod quibus
 dem sciam, à conuiuio amouebant: quod hæc Varro-
 nis verba ostendunt: *Virgo de conuiuio abdicatur id est*
quod maiores nostri virginis acerba aures Veneris vocant
imbui noluerunt.

Euripidus locus in Medea correctus & declaratus.

CAPVT III.

I NTERPOSITA iurifurandi religio in obserua-
 tionibus conuentionibus homines plerunque diligentius
 res facit, quanquam enim boni viri est fidem seruare
 etiam nullo eiusmodi vinculo alligatam: contingit
 tamen videmus, vt sæpe causam aliquam reperiant,
 qui ea quæ reciperunt, præstare nolunt: cum in
 quæ affirmatè quasi deo teste promissa sunt, nemo
 facere, nisi planè impius, solear: itaque prudenter
 callidè apud Euripidem Medea, cum Ægeus tutam
 apud se hospitium fore proficississet, non temerè tamen
 ei statim fidem habere vult: sed illud ipsum iureiuran-
 do sibi confirmari petit. quod cum ille miraretur, qua-
 reretque ex ea, an non sibi fideret: ita vafra & astuta
 mulier respondens inducitur:

Πέποιδα. Πελίς δ' ἐχθρός ἐστὶ μοι δόμου,
 Κρέωντε. τέτοις δ' ὀφείλοισι μὲν ζυγείς,
 Λυγισί κ' ἐμθῆς ἀν' ἐν γαίης ἐμῆ.
 Λόγοις δ' συμβᾶς, καὶ θεῶν ἀνάμοτος,
 Φίλοι αὖ, καὶ ἀπικρυκόμεσιν
 Οὐκ αὖ πείθοιο. τὰ μὲν γὰρ ἀδελφῆ,
 Τοῖς δ' ὀλέβος ὄσσι, καὶ ἐξ ὀμῶν περὶ γυναικῶν.

qui quidem versus & aliquot locis deprauati vulgò le-
 guntur, & à Scholiaste, mea quidem sententia, non in-
 telliguntur.

telliguntur. ego igitur ita eos interpretor. Fido equidem tibi. ceterum inimica mihi est Pelia domus: itemque Creon. *πέλοις δ'*, nempe Pelia & Creonti: *ἀγασσιν* *ἐπὶ ἐν γαίῃς*, si venerint, cupientes me à finibus tuis abducere: *ἔμεθ' ἂν*, tu id non permittes, neque me eis trades: siquidem iureiurando solem mihi tuam obligaveris. At si nudis tantum sermonibus mecum conueneris: (hoc enim est, *λόγοις δ' ἠμιβασ*) neque deos testes adhibueris: tum te fortassis amicum cum illis geres, neque stabis iis, quae inter nos conuenta erunt. ea enim vocat *ἐμπροσθεν ματα*. addit deinde causam probabilem, cur vereatur, ne ita eueniat. Cum autem vulgo legatur *μεθείου*, aut *μεθείς ἂν*, ubi ego legendum censeo, *μεθ' ἂν*: & *ἀνάουτο*, ubi ego, *ἀνάουτο*: quantum ea res *ἀμχαρίαν* Scholiastae obiecerit; quamque longè eum à poëtae sententia abduxerit: dicerem, si liberet ostentare me in exagitandis aliorum erroribus. nunc eo ingenio sum, ut id, quod mihi verum videtur, nudè ac simpliciter proponere, satius ducam.

Quid intersit inter imperium patris & domini. Emen-
dati Afranij versus apud Gellium.

CAPVT IIIII.

MVLTVM interesse inter imperium patris & domini, longèque alia ratione regendos esse liberos, alia seruos, multi & philosophi & poëtae veteres tradiderunt. nam seruilis quidè animus naturali quodam dominorum odio imbutus, coërceri ferè, nisi malo, non potest. liberi, quos cum parentibus arctissimo caritatis vinculo natura copulauit, officii sunt, & obsequio, & benevolentia deuinciendi. sed habendus diligenter est modus. neque enim laudandi sunt, qui ita indulgenter filios habent, ut ad omnia eorum peccata

L conni-

at. Mureta
ria Lectione
LII
28